

Republika Hrvatska
Općinski sud u Zadru
Stalna služba u Pagu
Mandrač 3, Pag

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Zadru, Stalna služba u Pagu, po sucu toga suda Vilki Škunca kao sucu pojedincu, na prijedlog sudskog savjetnika Jana Malovca, u pravnoj stvari tužitelja Josipa Zubovića iz Kolana, Rudine 11, OIB: 70227241688, zastupanog po punomoćniku Odvjetničkom društvu Župić & partneri, Pisarnica Zadar, Zadar, Ulica Zrinsko-Frankopanska 38, protiv tuženika ad 1) Damira Čemeljića iz Mandra, Riječka ulica 35, OIB: 06937096377, zastupanog po punomoćniku Zajedničkom odvjetničkom uredu Boris Grgurić i Hrvoje Bićanić iz Ogulina, Josipa bana Jelačića 8, i ad 2) Marije Oštarić iz Mandra, Maunska ulica 15, zastupane po punomoćniku Mariju Vojvodiću, odvjetniku u Ogulinu, Ivana Gorana Kovačića 13, radi naknade štete, nakon javne glavne rasprave zaključene dana 20. siječnja 2016. g. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i tuženika, te tužitelja i tuženika osobno, dana 25. veljače 2016. godine,

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„1. Nalaže se tuženicima Damiru Čemeljiću, Mandre, Riječka ulica 35, OIB: 06937096377 i Mariji Oštarić, Maunska ulica 15, Mandre, Kolan, da tužitelju Josipu Zuboviću, Kolan, Rudine 11, OIB: 70227241688, solidarno isplate iznos od 30.000,00 kuna sa zakonskim zateznom kamatom tekućim od dana podnošenja tužbe do isplate i to prema eskontnoj stopi HNB-a koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu, uvećanoj za pet postotnih poena.

2. Nalaže se tuženicima da tužitelju solidarno nadoknade trošak parničnog postupka, sve u roku od petnaest dana.“

II. Nalaže se tužitelju Josipu Zuboviću da prvotuzenom Damiru Čemeljiću nadoknadi trošak ovog parničnog postupka u iznosu od 8.762,50 kuna (slovima: osamtisućasedamstošezdesetdvije kune i pedeset lipa), te drugotuzenoj Mariji Oštarić nadoknadi trošak ovog parničnog postupka u iznosu od 8.762,50 kuna (slovima: osamtisućasedamstošezdesetdvije kune i pedeset lipa).

Obrazloženje

U tužbi podnesenoj ovom sudu dana 02. lipnja 2015. g. tužitelj je u bitnome naveo da od 2003. g. obnaša dužnost načelnika općine Kolan. Tuženici da su dana 12. ožujka 2015. g. odžali konferenciju za novinare u Zadru pod nazivom „Općina Kolan u raljama kriminala“ na kojoj su prozvali tužitelja za malverzacije oko donošenja županijskog prostornog plana,

propast kolanjskog komunalnog poduzeća te „kolanjsku FIMI Mediju“, iznoseći pritom niz neistinitih tvrdnji o tužitelju. Navedene izjave da su prenesene od strane Slobodne Dalmacije dana 12. ožujka 2015. g. i Zadarskog lista dana 13. ožujka 2015. g. Tuženici da su tužitelja optužili da je kao načelnik općine utjecao na donošenje županijskog prostornog plana bez suglasnosti općinskog vijeća, na način da oko 50.000 kvadratnih metara poljoprivrednog zemljišta ubačeno u građevinsko područje, iako je navedeno zemljište bilo pod ovrhom banke iz Celja, a da je tužitelj zbog prenamjene zemljišta dobio pozajmicu od 60.000,00 eura za kupnju stana u Rijeci od osobe za koju tuženici prema inicijalima prosuđuju da je jedna od osoba čije je zemljište prenamijenjeno. Dalje da su ga optužili da je bez suglasnosti općinskog vijeća osnovao novo komunalno društvo dok je staro radnicima dužno četiri plaće, da je putem fiktivnih računa i izmišljenih radova iz općine Kolan nestalo oko 10 milijuna kuna, te da je općina Kolan „opljačkana“, kao i da je tužitelj naučio švercati i uživati trošeći općinski novac, te da građani za trećinu proračuna „teškog“ devet milijuna kuna ne znaju gdje je završio. U poslovnu zgradu da je „ulupano“ sedam milijuna kuna, a da su se uselili jedino Konzum i vijećnik HDZ-a koji prodaje boju, dok je Kolan ostao bez igraonice, ambulante, prostora za turističku zajednicu i okupljalište građana. Sve navedene tvrdnje da su neistinite i usmjerene isključivo na diskreditiranje tuženika i narušavanje njegovog ugleda i časti, zbog čega da je tužitelju prouzročena nepopravljiva šteta jer su u pitanje dovedeni tužiteljevi ugled, čast, poštenje i dostojanstvo. Slijedom iznesenog, predložio je prihvatiti tužbeni zahtjev u cijelosti.

U odgovorima na tužbu podnesenima ovom sudu dana 07. kolovoza 2015. g. i 28. kolovoza 2015. g. tuženici su istaknuli prigovor zastare navodeći da su novinski članci istovjetnog sadržaja objavljeni u Zadarskom listu dana 02. prosinca 2014. g. i 21. prosinca 2014. g., te u Vox tjedniku 14. ožujka 2014. g. Prigovorili su i aktivnoj i pasivnoj stranačkoj legitimaciji, navodeći kako na navedenoj novinskoj konferenciji nisu nastupali u privatnom svojstvu, već kao predstavnici političkih stranaka. U odnosu na Komunalno poduzeće Kolan d.o.o., isto da ima u račun u blokadi, a da je tužitelj usprkos tome potpisao izjavu u funkciji načelnika općine Kolan kako navedeno društvo nema dugovanja. Tužitelj da je protupravno osnovao novo Komunalno društvo bez suglasnosti općinskog vijeća, a da je staro ostalo radnicima dužno zaostale plaće, ali da je u novinama pogrešno prenesen podatak o iznosu duga. Načelnik da je samoinicijativno, bez suglasnosti općinskog vijeća, predložio da se u županijski prostorni plan uvrste i Solnice kao građevinsko područje, a što čini površinu od oko 50.000 kvadratnih metara, na kojoj i dalje postoji zabilježba ovrhe u korist banke Celje, što da je i sam tužitelj potvrdio svojim iskazom na sjednici vijeća od 22. prosinca 2014. g. Tužitelj da je javno priznao i primitak novčanog zajma od 60.000,00 eura. U pogledu tzv. kolanjske FIMI medije da je tužitelj pred općinskim vijećem priznao probijanje nekih proračunskih stavki, a da je na općinskom vijeću Općine Kolan vijećnik Mladen Šuljić naveo kako kruži priča da je isplata za izvršene radove bila plaćena preko trećeg računa jer je račun izvođača bio u blokadi. Kako tužitelj obavlja političku funkciju, a navedeno su kritike njegovog političkog djelovanja, tuženici su predložili u cijelosti odbiti tužbeni zahtjev.

U postupku su izvedeni dokazi uvidom u: izliste vijesti (list 4-14, 28-31, 36, 44-45 spisa), zapisnike sjednica općinskog vijeća Općine Kolan (list 25-27, 46), potvrdu FINA-e (list 32), izjavu o nepostojanju nepodmirenih dugovanja (list 33), izvadak iz trgovačkog registra (list 34), zemljišnoknjižne izvratke (list 37-39), oglas na Njuškalu (list 40), odluku o slanju zahtjeva Zadarskoj županiji za izmjenom i dopunom županijskog prostornog plana (list 41-42), podnesak Zadarske županije (list 43), saslušanjem svjedoka Ante Gligore i Željka Gligore, te saslušanjem tužitelja i tuženih (list 93-95, 96-103).

Saslušanje svjedoka Predraga Opačića i Ljiljane Jurčević nije provedeno jer je tužitelj povukao prijedlog za njihovim saslušanjem.

Savjesnom i brižljivom ocjenom svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, a i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sukladno čl. 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, dalje: ZPP), utvrđeno je kako tužbeni zahtjev nije osnovan.

Tijekom postupka je iz navoda samih stranaka utvrđeno kao nesporno da su tuženici dana 12. ožujka 2015. g. u Zadru organizirali i proveli konferenciju za novinare čija je tema bilo upravljanje Općinom Kolan od strane načelnika Općine, ovdje tužitelja.

Spornim se je ukazao sadržaj iznesenog, odnosno da li su tuženici na navedenoj konferenciji iznijeli navode koji bi se dali kvalificirati kao povreda prava osobnosti tužitelja u vidu povrede ugleda, časti, poštenja i dostojanstva.

Prvenstveno se napominje da prigovor zastare istaknut od strane tuženika u ovom postupku nije prihvaćen, jer se tužbeni zahtjev odnosi na navode istaknute na konferenciji za novinare, a sadržaj iznesen u novinskim člancima po završenoj novinskoj konferenciji je bitno oštrijeg i optužujućeg tona nego onaj u ranijim novinskim člancima.

Prigovor promašene pasivne legitimacije nije prihvaćen jer politička stranka sukladno odredbama Zakona o političkim strankama (Narodne novine“ broj: 76/93, 111/96, 164/98, 36/01, 28/06) nije takva ustrojstvena organizacija koja bi ograničavala osobnu odgovornost svojih članova za izjave i postupanja u ime i za račun stranke, već je riječ eventualno o solidarnoj odgovornosti stranke i članova.

Suprotno navodima tuženika, u ovom postupku nije bilo prostora primjeni Zakona o medijima („Narodne novine“ broj: 59/04, 84/11, 81/13, dalje: ZM), jer kao što čl. 1. istog propisuje, njime se uređuju pretpostavke za ostvarivanje načela slobode medija, prava novinara i drugih sudionika u javnom informiranju na slobodu izvješćivanja i dostupnost javnim informacijama, prava i obveze nakladnika, javnost vlasništva, ostvarivanje prava na ispravak i odgovor, način obavljanja distribucije tiska, način zaštite tržišnog natjecanja, te prava i obveze drugih pravnih i fizičkih osoba koje djeluju na području javnog informiranja, dakle osoba koje objavljuju i javno distribuiraju informacije, a ne osoba koje im pružaju te informacije, što bi u ovom slučaju bili tuženici.

U ovom predmetu, pravni osnov za odlučivanje o zahtjevu su odredbe Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, dalje: ZOO), i to čl. 1098. st. 1. ZOO-a koji propisuje da tko drugom povrijedi čast, iznosi ili prenosi neistinite navode o njegovoj prošlosti, znanju, sposobnosti, ili o čemu drugome, a zna ili bi morao znati da su neistiniti, i time mu prouzroči imovinsku štetu, dužan je naknaditi je; vezano uz čl. 1045. st. 1. ZOO-a koji propisuje da tko drugome prouzroči štetu dužan je naknaditi je osim ukoliko dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje.

U tom smjeru su sagledani i izvedeni dokazi u ovom postupku.

Uvidom u novinske članke, što izliste sa web-portala, što fizičkih izdanja (list 4-14, 28-31, 36, 44-45 spisa), utvrđeno je kako su tuženici u više navrata, i prije predmetne

novinske konferencije, upozoravali na nepravilnosti u vođenju Općine Kolan od strane načelnika, ovdje tužitelja. Glavna razlika između ranijih novinskih članaka i onih izdanih po provedenoj novinskoj konferenciji je u tome da je na novinskoj konferenciji tužitelj izravno optužen da se okoristio svojom funkcijom općinskog načelnika kako bi pogodio određenim osobama prilikom donošenja županijskog prostornog plana, kao i da troši općinski novac, sve za ostvarenje osobne koristi.

Tuženici su prilikom saslušanja negirali da su izravno optužili tužitelja na način kako je to bilo objavljeno u novinama, već su naveli kako su novinsku konferenciju sazvali radi upozoravanja na nepravilan rad pravosudnih institucija, pri čemu da su novinarima podastri razne isprave koje, po njihovom viđenju, upućuju na sumnju da načelnik ne vodi Općinu Kolan na primjeren način, odnosno da ostvaruje privatnu korist vodeći općinu. Naveli su i da sve što su iskazali na novinskoj konferenciji može biti utvrđeno i uvidom u javnosti dostupne isprave, kao i da se temelje na saznanjima koje su dobili sudjelujući i prateći sjednice općinskog vijeća.

Sud je tijekom postupka izvršio uvid u navedene isprave, uvidom u koje je utvrđeno kako za sve navode iznesene na novinskoj konferenciji postoji, ne nužno direktna, ali određena poveznica sa dostupnim ispravama.

Tako iz podneska Zadarske županije (list 43), proizlazi da je županijski prostorni plan dopisom od 16. lipnja 2014. g. dostavljen svim jedinicama lokalne samouprave radi davanja mišljenja predstavničkih tijela, a da je Općinsko vijeće Općine Kolan dana 22. prosinca 2014. g. donijelo odluku o slanju zahtjeva Zadarskoj županiji za izmjenom i dopunom županijskog prostornog plana (list 41-42), s obrazloženjem da Općinsko vijeće nije bilo uključeno u donošenje županijskog prostornog plana, dok je načelnik Općine Kolan zatražio proširenje prenamjenu turističkih zona, što je i potvrdio svojim medijskim nastupima (list 29 spisa). Tuženi su priložili i zemljišnoknjižne izvratke (list 37-39) i oglas na Njuškalu (list 40), uvidom u koje je utvrđeno da su sve navedene nekretnine površine oko 45.000 kvadratnih metara, u vlasništvu Mandre projekt d.o.o. Zabok, i pod ovrhom banke Celje, a da su još 2013. g. bili na prodaju kao turističko zemljište. Kako tužitelj nije prigovorio istinitosti navedenih isprava, sud ih je prihvatio kao istinite, a sve navedene isprave upućuju da je tužitelj kao načelnik općine uputio prijedlog za proširenjem turističke i građevne zone prilikom donošenja županijskog prostornog plana, a da pri tome Općinsko vijeće Općine Kolan nije bilo uključeno u javnu raspravu o donošenju navedenog prostornog plana, a iste su dodatno potvrđene iskazom danim od strane Ante Gligore, općinskog vijećnika u Općinskom vijeću Općine Kolan (list 80-81).

Nadalje, tužitelj je sam naveo u izjavi novinama (list 5) i iskazu na ročištu (list 96-100) kako je primio pozajmicu u iznosu navedenom na novinskoj konferenciji od svog prijatelja Roberta Šumaha, s time da je naveo da ta pozajmica nema veze sa izmjenama prostornog plana već s osobnim poznanstvom i da je dana prije donošenja izmjena i dopuna županijskog prostornog plana.

S druge strane, uvidom u potvrdu FINA-e (list 32), izjavu o nepostojanju nepodmirenih dugovanja (list 33), i izvadak iz trgovačkog registra (list 34), utvrđeno je kako je tužitelj dana 29. prosinca 2014. g. potpisao izjavu kojom izjavljuje da komunalno društvo Kolan nema nepodmirenih dugovanja na osnovi poreza te doprinosa za mirovinsko, odnosno zdravstveno osiguranje, kao ni dugovanja za neto plaće radnicima, a koja izjava je ovjerena kod javnog bilježnika, te da je istog dana donešena izjava o osnivanju Čistoća i održavanje

Kolan d.o.o., kako proizlazi iz izvotka iz trgovačkog registra. Tužitelj je sam u svom iskazu (list 97) potvrdio kako je novo komunalno društvo osnovao bez posebne odluke Općinskog vijeća, temeljem ranije odluke Općinskog vijeća kojom mu se dopušta osnivanje novih društava. Komunalno društvo Kolan je, s druge strane, na dan 30. ožujka 2015. g., kako je utvrđeno iz potvrde FINA-e, bilo u dugu 605.612,97 kuna, što je svojim iskazom u cijelosti potvrdio i saslušani svjedok Željko Gligora, direktor KD Kolan i KD Čistoća Kolan (list 81-82). Tako je naveo kako je KD Čistoća Kolan osnovana kako bi se omogućilo nastavljanje obavljanja komunalne djelatnosti kao i uredna isplata plaća za komunalne radnike jer KD Kolan nakon 31. siječnja 2015. g. nije više mogao samostalno poslovati zbog blokade, koja je započela 24. prosinca 2014. g. Blokada da je nastala zbog neplaćenih dugovanja KD Kolan prema KD Pag, a do tog datuma da drugih dugovanja nije bilo. On kao i ostali bivši radnici KD Kolan da imaju nenaplaćena potraživanja prema KD Kolan u iznosu tri mjesečne plaće.

U pogledu izjava o tzv. „Kolanjskoj FIMI mediji“, uvidom u zapisnik sa sjednice Općinskog vijeća (list 26-27) utvrđeno je kako se je na Općinskom vijeću potegnula tema od strane općinskog vijećnika Mladena Šuljića da se u Kolanu širi priča da je Općina platila izvođaču radova račun preko druge firme, i to iz razloga što je firma izvođača u blokadi zbog dugovanja, čime bi se kršili pozitivni propisi Republike Hrvatske. Iz zapisnika Općinskog vijeća (list 46) je utvrđeno i da je sam tužitelj priznao na Općinskom vijeću da su neke proračunske stavke probijene, a da je prije toga vijećnik Ante Gligora prigovorio potrošnji proračunskih sredstava i neispostavljanju izvješća o utrošenim sredstvima.

Sve navedeno ne dokazuje istinitost navoda tuženika kako su preneseni u novinskim člancima, ali upućuje da su na novinskoj konferenciji dani iskazi u tom smislu. Međutim, iz izvedenih dokaza nije moguće nesporno utvrditi kako su tuženici na navedenoj novinskoj konferenciji iskazali upravo ono što je preneseno u novinskim člancima. Sami tuženici negiraju da su izravno optužili tužitelja na način kako je to objavljeno u novinskim člancima, a raniji novinski članci upućuju da su tuženici i ranije teretili tužitelja za nepravilno korištenje općinskih proračunskih sredstava, ali ne na način kako je naveden u predmetnim novinskim člancima.

Sama činjenica da je u javnost iznesena kritika načina vođenja Općine Kolan na način kako to vrši tužitelj kao načelnik Općine Kolan nije moguće prihvatiti kao povredu prava osobnosti u vidu povrede časti, ugleda i poštenja tužitelja na način kako to propisuje čl. 1098. st. 1. ZOO-a, jer je tužitelj kao javna osoba i načelnik Općine podložan detaljnoj provjeri svojih aktivnosti koje provodi u sklopu svoje dužnosti kao načelnika općine, i to kako od strane svojih političkih protivnika i saveznika, tako i same javnosti, koja ima pravo i mogućnost uvida u djelatnosti vlasti, te eventualnog utjecaja na vlast, prvenstveno preko sredstava javnog priopćavanja.

Pri takvom obraćanju javnosti putem sredstava javnog priopćavanja potrebno je imati mjeru, i neutemeljeno iznošenje optužbi protiv određene osobe svakako konstituira povredu prava osobnosti u vidu narušavanja ugleda i časti, bez obzira o kojoj osobi se radi i koju funkciju ta osoba obavlja.

Međutim, tužitelj nije podnio nikakve dokaze koji bi uvjerljivo upućivali na to da on ili članovi njegove porodice stvarno trpe duševne boli zbog izdanog novinskog članka. Činjenica da je njegove aktivnosti provjerila policija ili da su se građani interesirali i ispitali ga u pogledu činjenica iznesenih u novinskom članku nije samo po sebi pokazatelj povrede prava osobnosti, već dapače, činjenice da javnost upravo putem sredstava javnog priopćavanja

nadzire tijela javne vlasti, što kao načelnik općine svakako jesti, i kao takav odgovara za svoje postupke i kao dužnosnik podliježe oštrijem nadzoru javnosti u obavljanju javne djelatnosti.

Slijedom iznesenog, kako su tuženici svojim iskazima, dostavljenim ispravama i saslušanim svjedocima, osporili istinitost izjava prenesenih predmetnim novinskim člancima, a tužitelj nije proveo nikakav dokaz koji bi upućivao da su tuženici nesumnjivo iskazali optužbe na račun tužitelja upravo na način kako su bile prenesene u novinskim člancima, ovaj je sud primjenom pravila o teretu dokazivanja, sukladno čl. 221.a ZPP-a, odlučio kao u izreci presude.

Tuženici su popisali parnični trošak.

Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbama čl. 154. i 155. st. 1 Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, dalje: ZPP), i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ br. 142/12, dalje: Tarifa), stoga su tuženicima priznati troškovi sastava odgovora na tužbu i podneska od 31. studenog 2015. g., svaki 100 bodova (Tbr. 8. t. 1. Tarife), pristupa na ročišta dana 17. rujna 2015. g., 13. listopada 2015. g., 03. prosinca 2015. g. i 20. siječnja 2015. g., svaki 100 bodova (Tbr. 9 t. 1. Tarife), pristupa na ročište 12. studenog 2015. g. od 25 bodova (Tbr. 9. t. 5. Tarife), te pristupa na ročište za objavu presude od 50 bodova (Tbr. 9. t. 3. i 50. Tarife), što ukupno čini 675 bodova. Vrijednost boda iznosi 10,00 kuna (Tbr. 50 Tarife), što pomnoženo sa ukupno odobrenim troškom odvjetnika iznosi 6.750,00 kuna, uvećano za iznos PDV-a po stopi od 25% (Tbr. 42 Tarife) iznosi ukupno 8.437,50 kuna. Povrh tih troškova, tuženicima je priznat trošak pristojbe odgovora na tužbu u iznosu od 325,00 kuna, što pribrojeno gornjem iznosi 8.762,50 kuna. Kako je svaki tuženik imao svog punomoćnika, to su navedeni troškovi priznati i prema prvotuženiku i prema drugotuženoj.

Slijedom navedenog odlučeno je kao u točki II. izreke presude.

U Pagu, dana 25. veljače 2016. godine

Sudski savjetnik:
Jano Malovac

S u d a c:
Vilka Škunca v. f.

Pouka o pravnom lijeku:

Protiv ovog rješenja dopuštena je žalba koja se podnosi u roku od petnaest dana od dana primitka prijepisa istog. Žalba se podnosi u tri primjerka ovoj stalnoj službi Općinskog suda u Zadru, a odluku po žalbi donosi nadležni Županijski sud.

Za točnost opravka
ovlašten službenik